

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 447/2011-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti U., s. r. o., S., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cb 84/2009 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti spoločnosti U., s. r. o., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2011 doručená sťažnosť spoločnosti U., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cb 84/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu 24. marca 2009 domáhala proti spoločnosti Z., spol. s r. o., B.; spoločnosti A., v. o. s., B.; M. L. – E., B., a Ing. arch. J. D. A., P., zabezpečenia dôkazu nariadením

znaleckého dokazovania pre účely odstránenia pochybností medzi účastníkmi konania. Okresný súd uznesením č. k. 21 Cb 84/2009-75 z 20. júla 2009 návrhu sťažovateľky vyhovel a ustanovil do konania súdneho znalca z odboru stavebníctva – Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Ž., ktorému uložil povinnosť vyhotoviť znalecký posudok v lehote 60 dní, a zároveň sťažovateľke uložil povinnosť podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia návrh na začatie konania vo veci samej. Proti rozhodnutiu okresného súdu vo výroku o povinnosti podať návrh vo veci samej podala sťažovateľka 28. augusta 2009 odvolanie, ktorým ale neboli dotknuté ďalšie výroky uznesenia. Pretože lehota určená na podanie znaleckého posudku uplynula, sťažovateľka podala okresnému súdu 22. septembra 2010 „*podanie obsahujúce opis vzniknutého nežiaduceho procesného stavu s vyjadrením žiadosti o uskutočnenie krokov zo strany konajúceho súdu vedúcich k jeho odstráneniu*“. V tom čase stále nebolo rozhodnuté o odvolaní sťažovateľky z 28. augusta 2009. O odvolaní okresný súd rozhodol uznesením č. k. 21 Cb 84/2009-80 zo 14. septembra 2010 tak, že mu vyhovel a výrok o povinnosti podať návrh vo veci samej zrušil.

Do podania sťažnosti ústavnému súdu konanie vedené okresným súdom nebolo skončené a podľa názoru sťažovateľky v ňom dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čo odôvodnila takto:

«Naše právo, ktorého sme sa svojim návrhom zo dňa 24. marca 2009 domáhali na okresnom súde v konaní, ktoré by malo byť, najmä s ohľadom na svoju povahu a sledovaný cieľ, obzvlášť rýchle a hospodárne, nebolo doposiaľ naplnené, nakoľko konajúci súd do dnešného dňa nezabezpečil dôkaz v súlade s našim návrhom.

Vzhľadom na uvedené a za účelom domôcť sa svojho práva, podali sme dňa 9. februára 2011, v zmysle ustanovení § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sťažnosť na postup súdu, nakoľko sme videli v konaní pred súdom zbytočné prietahy, v dôsledku čoho boli a sú porušované naše práva ako účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov...

V nadväznosti na túto sme dňa 18. marca 2011 obdržali odpoveď konajúceho súdu na našu sťažnosť so stručným stanoviskom, že: „spis je od 20. decembra 2010 u znalca“...

Naliehavosť bezodkladného vykonania znaleckého dokazovania v tomto prípade navyše vyplývala z možnej vážne hroziacej škody na životoch a majetku v prípade, ak by sa tvrdenia jedného z účastníkov konania.... ukázali ako opodstatnené...

Cieľom nami iniciovanej činnosti súdu pred začatím konania teda bolo zabezpečiť čo najskoršie vykonanie dôkazu za účelom ustálenia otázky, čo bolo príčinou narušenia statiky budovy, resp. k akému narušeniu došlo a akým spôsobom je potrebné ho odstrániť, nakoľko zodpovedanie tejto otázky bolo predpokladom ustálenia zodpovednostných vzťahov medzi účastníkmi konania a následne uplatňovania nárokov z nich vyplývajúcich. Zároveň však nebolo možné akokoľvek do stavu nehnuteľnosti zasiahnuť, nakoľko by tým bol zmarený účel konania o zabezpečenie dôkazu.

Od marca roku 2009 do dnešného dňa okresný súd nezabezpečil navrhovaný dôkaz aj napriek našej urgencii - podaniu zo dňa 22. septembra 2010, ako aj sťažnosti zo dňa 9. februára 2011 ostal naďalej nečinný.

S neprimerane dlhým časovým odstupom (od ustanovenia znalca - uznesením zo dňa 20. júla 2009) dňa 20. decembra 2010 odoslal spis znalcovi a ani po uplynutí dvoch rokov nedokázal zabezpečiť navrhovaný dôkaz. Ešte aj v súčasnosti je zrejmé, že reálne poskytnutie ochrany zo strany okresného súdu je stále v nedohľadne. Aj keď okresný súd napokon zaslal spis znalcovi na vyhotovenie znaleckého posudku, predmet konania bude naplnený až tým, že naša spoločnosť bude disponovať samotným znaleckým posudkom, na čo si okresný súd zjavne bude vyhradzovať ďalší časový priestor...

... tvrdíme, že napádaným postupom okresného súdu sa porušujú naše základné práva alebo slobody, a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy...»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené v konaní Okresného súdu Prešov, sp. zn. 21 Cb/84/2009.

Okresnému súdu Prešov sa prikazuje, aby vo veci sp. zn. 21 Cb/84/2009 konal bez zbytočných prieťahov a bezodkladne zabezpečil navrhovaný dôkaz .

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5 000 €, ktoré je Okresný súd Prešov je povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Prešov je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 303,78 € na účet právneho zástupcu sťažovateľa..., do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

Podaním z 30. septembra 2011 doručeným ústavnému súdu toho istého dňa sťažovateľka oznámila, že „v súlade s ustanovením § 54 zákona o ústavnom súde berieme svoju ústavnú sťažnosť zo dňa 30. marca 2011, o ktorej sa... vedie konanie pod sp. zn. Rvp 785/2011 späť v celosti“.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Pretože ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011